

Mál nr. 173/2014**M
og
vátryggingafélagið X v/ slysátryggingar launþega.****Ágreiningur um hvort kona hafi orðið fyrir meiðslum er hún klemmdist á milli lyftuhurða.****Gögn.**

88. Málskot, móttakið 3.6.2014, ásamt fylgigögnum.

89. Bréf X, dags. 7.7.2014, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 6.3.2012 varð M fyrir því að klemmast á milli lyftuhurða er hún var á leið inn í lyftu á vinnustað sínum. Í tónstilkynningu segir að hurðirnar hafi lokast á axlirnar á henni þannig að hún hafi henst til, fengið mikinn slink og henst utan í vegg er hurðin sleppti henni. Samkvæmt vottorði gigtarlæknis sem M leitaði til 21.6.2012 segir að við atvikið hafi M fengið slink á hálsinn og högg á bak og axlir. Eftir það verki í hálsi, herðum, mjóbaki og einnig yfir mjöðmum og fljótlega farið að sofa mjög illa, fundið fyrir almennum verkjum og stirðleika ásamt mikilli þreytu. Við skoðun hafi M verið með dreifð eymsli í vöðvafestum, en liðir verið eðlilegir og taugaskoðun eðlileg. Að öðru leyti hafi skoðun verið ómarkverð. Taldi læknirinn að M væri með klassíska vefjagigt eftir áverka.

Samkvæmt örorkumati A, endurhæfingarlæknis, dags. 29.11.2013, hefur M hlotið áverka við slysið sem valdi henni óþægindum og líkamlegri færniskerðingu. Telur læknirinn að M búi við einkenni af völdum tognunar í hálsi og brjósthrygg, en taka beri tillit til fyrri sögu um vöðvabólgu og brjós-klos í mjóbaki og að aðrir meðvirkandi þættir en slysaatburðurinn 6.3.2012 skýri hluta af einkennum M. Taldi læknirinn lækisfræðilega varanlega örorku af völdum slyssins hæfilega metna 10%.

Aflað var nýrrar matsgerðar frá B, bæklunar- og handarskurðlæknis, dags. 10.4.2014. Segir í örorkumati hans að ekki liggja fyrir nein lýsing á áverkum sem M hafi hlotið í umræddu slysi. Lýsing lækis eftir skoðun þremur og hálfum mánuði eftir slysið sé ekki nein sönnun fyrir áverkum af völdum þess og því sé í raun og veru ekki sýnt fram á neina áverka sem með vissu sé unnt að rekja til slyssins. Telur læknirinn að líkamsástand M á matsfundi verði ekki skýrt sem afleiðingar af slysinu. Af því leiðir, að mati lækisins, að varanleg lækisfræðileg örorka af völdum slyssins sé engin.

Með vísan til matsgerðar A hefur M krafist bóta úr slysátryggingu launþega hjá X. X hefur á hinn bóginn hafnað bótaskyldu með vísan til matsgerðar B.

Álit.

M krefst bóta úr slysátryggingu. Henni ber að sýna fram á að hún hafi orðið líkamstjóni sem veiti henni rétt til bóta úr vátryggingunni. Fyrir liggur ein matsgerð þar sem talið er að hún hafi hlotið 10% varanlega lækisfræðilega örorku af völdum slyssins. Einnig liggur fyrir matsgerð þar sem talið er að ekki sé sannað að áverka sem fyrst voru staðreyndir af lækni þremur og hálfum mánuði eftir slysið megi rekja til þess og örorka

af völdum slyssins sé því engin. Eins og mál þetta liggur fyrir verður ekki talið nægilega sannað að M hafi orðið fyrir líkamstjóni af völdum slyssins 6.3.2012. Hún á því ekki rétt til bóta úr slysatryggingunni hjá X.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega hjá X.

Reykjavík, 12. ágúst 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.